

ВЪ ПЛЕНЪ НА СМѢХА

Хороводна

Думба, лумба, думба-ба —
туй човѣшката сѫдба,
сякашъ, въ пленъ е на смѣха...
Хопа — тропай, и-ха-ха.

Въ смѣхъ задавя се свѣта;
благъ и кротъкъ смѣхъ чета
въ погледа на старъ и младъ,
раболепно скършилъ вратъ.

Свѣтъ безкраенъ, свѣтъ широкъ,
а надъ него отъ вѣзбогъ
безучастенъ, взель го чортъ,
гледа слѣнчевиятъ сводъ.

И какво, че днесъ е май,
че цвѣтя цвѣтятъ въ Китай —
подъ смѣха на дива стрѣль
 капе по цвѣтятата кръвь.

Биль ти веселъ или не —
не прави се диване,
съ настъ посмѣй се отъ сърдце
и друсли му съ настъ хорце.

А, че тамъ билъ нѣкой робъ
и, че правдата е въ гробъ,
що ти трѣбва тебъ сега
да се тровишъ отъ тѣга.

Хайде, хопа — разъ, два, три —
тукъ срѣдъ пѣсни, срѣдъ игри,
днесъ тѣй радва ни смѣха...
Рипай, скачай, и-ха-ха.